

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1184 18 tháng 3 năm 2018

Pháp Giới

*Pháp giới phân minh đường xích đạo
Bình tâm học hỏi tự thân vào
Giải mê phá chấp tự phân màu
Chuyển tiến thâm sâu rõ nhiệm màu*

*Kính bái
Lương Sĩ Hằng*

Mục Bé Tám 1992

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Những người may mắn có thể tu thiền được không?
- 2) Ở mặt đất này cái gì đang chiếu cho cái gì?
- 3) Tâm loạn có giúp ích gì cho xã hội không?
- 4) Phải làm sao trở nên người hữu ích của xã hội?
- 5) Phải làm cách nào mới lập lại sự quân bình cho chính mình?
- 6) Tu thế nào mới gọi là tinh tấn?
- 7) Tại sao ở trên đời này có cảnh sanh ly tử biệt và đau thương để làm gì?

1) 27/03/92

Hỏi: Những người may mắn có thể tu thiền được không?

TL: Thưa những người may mắn, đã và đang học bài kiên nhẫn để hình thành một việc trước mắt, tức là tốt đẹp xinh tươi sau thời gian dày công đã đạt thành, cũng là đang luyện tánh sửa tâm trong thực hành, ý lực phục vụ mọi người, bất phân giai cấp, càng làm cảm thấy càng vui, tự khép mình trong một góc, thực hành một mũi kim châm một niệm hành, nhìn mũi kim ta đang may, sánh bằng ý lực niệm hành nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật cũng là một cơ hội học nhẫn và tự thức tâm, niệm Phật lâu ngày cũng có thể hình thành được một chuỗi điển hình trong tâm, cũng là tạo được một áo giáp tinh thương. Sau bao nhiêu ngày tháng thực hành, cuối cùng tự cảm thấy được cái không đang làm chủ cái có rất rõ ràng, vị trí của phần hồn sẽ được khôi phục dễ dãi.

Kệ:

*Tự mình khai thức học mê say
Đời đạo song tu học mỗi ngày
Ai mượn ai vay mình lý đạo
Âm thanh thanh tịnh cảm vui vầy*

2) 28/03/92

Hỏi: Ở mặt đất này cái gì đang chiếu cho cái gì?

TL: Thưa cái không đang chiếu cho cái có, hồn đang làm chủ cái xác, ý lực tự nó khám phá ra lãnh vực từ bi, chỉ có tu thiền thanh tịnh nhiên hậu mới khám phá ra điều này, thiền trong tự thức thanh nhẹ, tự tạo cho chính mình một cơ hội học sự nhin nhục, từ trong ra ngoài, hướng thượng giải thoát tự về với chơn không, mọi tâm linh trên mặt đất này đều có khả năng tự lui về với chính họ.

Kệ:

*Hướng ngoài kích động biết bao phen
Chìm đắm say mê tự cảm hèn
Khó khổ trên đời tâm tự thức
Ăn năn sám hối gỡ gài then*

3) 29/03/92

Hỏi: Tâm loạn có giúp ích gì cho xã hội không?

TL: Thưa tâm loạn chẳng có giúp ích gì cho xã hội cả, chỉ có tiêu hao mà không kết quả.

4) Hỏi: Phải làm sao trở nên người hữu ích của xã hội.

TL: Thưa phải tự lập lại sự quân bình tâm thức, nhiên hậu mới cống hiến khả năng của chính mình, cho quần sanh xã hội.

5) Hỏi: Phải làm cách nào mới lập lại sự quân bình cho chính mình.

TL: Thưa phải nhin nhục, thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, thường xuyên niệm Nam Mô A Di Đà Phật tự vượt qua mọi sự chán nản có thể xảy ra bất cứ lúc nào, trong nội

tâm, nhiên hậu từ quang mới được thanh khai, bộ đầu thanh nhẹ, tức là tự chứng sự tiến hóa của tâm linh.

Kệ:

*Cần khôn vũ trụ tâm hành tiến
Pháp giới môn huân giải nổi phiền
Trí triển tâm lành tâm đạt đạo
Quân bình khai triển tự tâm xuyên*

6) 30/03/92

Hỏi: Tu thế nào mới gọi là tinh tấn?

TL: Thừa tu là phải tự thực hành từ giai đoạn một, từ đời lần đạo, từ bên trong cho đến bên ngoài, phải tự mình kiểm chứng, minh đạo, không mờ ảo, mỗi mỗi đều do tâm kiến thành mới sinh ánh sáng từ bi. Lúc nào cũng bình thân trong thanh tịnh, càng ngày càng tự hiểu nhiều hơn, không còn sự ảo hư chứng ngộ nữa, tự hướng về thực tế vô sanh, quân bình thanh nhẹ, giải mê phá chấp trong thực hành.

Kệ:

*Tự mình thức giác hướng về thanh
Cảm thức bền lâu tự thực hành
Qui một muôn chiều không động tịnh
Âm thinh triệu giác cảm phân hành*

7) 31/03/92

Hỏi: Tại sao ở trên đời này có cảnh sanh ly tử biệt và đau thương để làm gì?

TL: Thừa ở trên đời này có cảnh sanh ly tử biệt để mọi người có cơ hội thức tâm, tự hướng về con đường giải thoát trước khi chưa lìa đời, thì khi lìa đời sẽ được tiến hóa nhẹ nhàng, tức là tu cho phần hồn được thanh nhẹ thay vì ô nhiễm vướng vào tâm. Một cuộc chết đau thương là một cuộc thay đổi hoàn toàn, biến qua một dạng khác tùy theo duyên nghiệp mà thực hành, cứ mãi mãi như vậy, sống chết tiến hóa theo luật tự nhiên và siêu nhiên. Rốt cuộc mỗi một phần hồn đều gặt hái được sự tự thức mà thôi. Ai ai ở trên quả địa cầu cũng muốn bảo vệ sự sanh tồn, nhưng luật Trời có trước luật người, đến giờ ra đi cũng phải tự đi mà thôi, tranh chấp, ôm địa vị và vàng bạc cuối cùng cũng sẽ về không mà thôi. Hiểu được điều này thì tâm sẽ được an, tánh sẽ được ổn, chẳng có gì phải lo sợ, chỉ biết sống vui hoà bình và tâm tự nó hòa tan với mọi nơi mọi giới, mà tự giải bày sự thật, thì mới cảm nhận được sự thanh nhẹ vô sanh, từ bi là nguồn gốc yêu thương muôn loài vạn vật.

Kệ:

*Trong không mà có tự khai tông
Thế sự đau thương lại khó thông
Buồn tủi tự mình gieo ý lực
Cuối cùng học hỏi thức hồn vong*

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Quốc Hồn

Nhìn non sông nhớ cảnh Tiên Rồng
Dân đất Việt nay rời cuộc sống
Học hỏi liên hồi vạn nẻo xuyên
Âm ba rúng động tự khai tông

Khai tông cảnh tạm quy không
Nhớ bao hành động tạo vòng khổ đau
Giành ăn lần trước đứng đầu
Miệng kêu tâm gọi lòng thâu bạc xu
Đâu dè thực hiện giấc ngu
Ngày nay thức giấc chịu tu chịu hòa
Thấy đời tạm bợ gần xa
Đều là tự gạt khó hòa bên trên
Quốc hồn đã sẵn có nền
Tâm ta buông bỏ tự quên thế tình
Nguyện tu sửa chữa tâm linh
Thành tâm phục vụ càng minh lấy lòng
Tự mình tạo cảnh thương vong
Anh em không cứu tự trông kéo nhau
Tâm thân bất ổn đón đau
Nhìn nhau rơi lệ trước sau khó hòa
Quên đi cái cảnh chung nhà
Ra đi hứa hẹn cùng Cha thực hành
Ngược chiều trở lại cạnh tranh
Gạt nhau tự gạt khó thanh khó hòa
Quốc hồn chờ đợi tâm ta
Ăn năn hối cải vượt qua khổ nạn
Cùng nhau huynh đệ bạc bàn
Sửa mình tiến hoá tự hàn gắn tâm
Lý Trời siêu diệu thậm thâm
Sao không chịu học cứ tầm ngoại lai
Thế gian chẳng có ai tài
Sửa mình là chánh sửa hoài không ngưng
Biết hồn chẳng có người dung

Cùng chung huynh đệ tiến từng phút giây
Từ xưa cho đến ngày nay
Ôm vàng ôm bạc vẫn say tình đời
Chẳng buông chẳng bỏ chẳng rời
Sân si dấy động nơi nơi bất hòa
Khổ hành thân xác lân la
Nay đây mai đó khó hòa nội tâm
Âm thầm thanh tịnh tự tâm
Quay về tâm nội khỏi làm khỏi sai
Thức hồn ân nghĩa hai vai
Tự mình vay trả chẳng sai chút nào
Phần hồn là bạc chủ tàu
Thanh thanh tịnh tịnh bước vào càn khôn
Kêu cầu sự thể quốc hồn
Cộng đồng quy nhất tự ôn lại bài
Chẳng còn so lý tranh tài
Thực hành là chánh lập đài thanh cao
Thương yêu tha thứ nhiệm màu
Chẳng còn giai cấp tóm thâu bạc tiền
Tu thời thật sự lương hiền
Toàn dân quy tụ tạo yên tạo hòa
Sửa mình chánh pháp đã ra
Thực hành cảm thức chan hòa tình thương
Pháp Luân thường chuyển như gương
Soi Hồn tịnh trí yêu thương muôn loài
Thiền Định giải thoát bi ai
Nhẹ nhàng lui tới ngộ đài thanh cao
Tâm linh chẳng có phân màu
Vô hình vô tướng đối trao hàng ngày

*Cảnh đời hoàn cảnh là thầy
Dạy cho hiểu đạo vui vầy cảm giao
Khí thanh thực hiện đổi trao
Giúp hiền tiến hóa chan hòa tình thương
Quy Không nhân hạ mở đường
Ra vô dễ dãi yêu thương đời đời
Quốc hồn hỗ trợ hợp thời
Người người hoan lạc đạt nơi an toàn
Kỷ Nguyên Di Lạc khai màn
Cùng nhau học hỏi cùng bàn cùng tu
Tham thiền nhập định ngao du*

*Sống đời an lạc trùng tu hoài hoài
Cha Trời sớm đã an bài
Đề thi sắp sẵn nơi ngay tâm người
Mở ra chỉ biết nực cười
Quy Không chẳng có, tâm lười chán chê
Đạt thanh mến cảm muôn bề
Về nơi thanh tịnh là quê quốc hồn
Vạn linh chung sống sanh tồn
Nghiệp tâm không có chẳng dồn một nơi
Hòa đồng thức giác nơi nơi
Trời ban mùi đạo hợp thời sửa tâm./.*

Lương Sĩ Hằng

TRÍCH BẢNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

Nguyễn Ý Siêu Minh

Melbourne, 27 tháng giêng 1985

Thưa các bạn,

Hôm nay là ngày chót trong tuần, cũng là ngày chót tôi được cơ hội cùng tham thiền với các bạn tại nơi đây. Rồi đây trong ít hôm nữa chúng ta phải tạm chia tay.

Bao nhiêu chuỗi ngày được sống chung trong cảnh đêm ám, trong một chí hướng tu học, trong sự thương yêu xây dựng, rồi đây cũng phải bùi ngùi ra đi trong cảnh nhớ thương triu mến, trong một ý nguyện giải thoát thiêng liêng của chúng ta, luôn luôn vắng vắng trong tai để thực hiện và đưa hồn chúng ta đến nơi chốn thanh thoát, cõi mở, hòa tan cả càn khôn vũ trụ. Kỳ thật, với sự hiện diện bằng xương bằng thịt có tỵ có tan nếu chúng ta thực hiện hòa tan với cả càn khôn vũ trụ thì không có sự tỵ tan. Ý lành đó luôn luôn trường tồn trong tâm thức của mọi chúng ta, từ giây phút tham thiền đến giây phút sống động trong cảnh đời tạm bợ. Luôn luôn nhắc nhở cho nhau những gương lành để thực hiện cho kỳ được đại nguyện của mỗi chúng ta và chúng ta sẽ cùng đi với nhau trên đường, bao nhiêu chông gai thắc mắc trở ngại của cuộc đời, nhưng mà vẫn bình thân qua qua trong ngày, trong đêm. Nhờ đâu chúng ta mới tự vượt qua một cách mạnh mẽ? Nhờ sự nhớ thương, nhờ sự triu mến, nhờ sự thanh thoát mà chúng ta đã tự cảm nhận! Cho nên tình thương huynh đệ tỷ muội của chúng ta không bao giờ phai lạt. Vì chúng ta đồng đi một chí hướng giải thoát và không có sự tranh chấp dị biệt xa cách trong tâm thức của chúng ta thì làm sao có sự cách biệt. Chúng ta đã nung nấu trong một thể xác bao gồm sự kích động và phản động như cả càn khôn vũ trụ và chúng ta đã có một ý niệm thật sự hòa tan với cả càn khôn vũ trụ, để tìm lại sự ổn định trong nội tâm và đi trong con đường thanh tịnh giải thoát, thì đâu có còn sự xa cách nữa.

Đồng trong một con tim, đồng trong một khối óc, để thực hiện cho kỳ được đại nguyện của chúng ta. Sự thương yêu vô cùng tận đó đã xây dựng cho chúng ta và cho chúng ta ý thức rõ ràng chính ta đã tạo sự tri tri cho chính ta và ta đã tạo sự xa cách rạn nứt cho chính ta. Cho nên ngày hôm nay chúng ta hiểu được

rồi, chúng ta đã phá vỡ được cái màn vô minh đó thì chúng ta mới thấy cảnh đời đời bất diệt trong tâm. Nam phụ lão ấu cũng đồng một chí hướng trở về với nguồn cội trên đường giải thoát. Ai đã cho chúng ta? Ai đã gieo chúng ta một ý niệm an lành như thế? Chính chúng ta đã và đang có chúng ta mới trở về được! Nếu chúng ta không có thì làm sao chúng ta trở về được? Lấy gì chứng minh chúng ta đã và đang có? Tâm thức chúng ta có, có sự ước mong trở về và sự ước mong được đoàn tụ gần nhau mãi mãi. Đó là chúng ta đã có. Như ở thế gian chúng ta có gia đình mới mong được đoàn tụ. nếu không có gia đình lấy gì mong được đoàn tụ? Thì sự an lành thanh tịnh trong ta có, chúng ta mới mong trở về với sự an lành đoàn tụ đời đời bất diệt. Cho nên chúng ta đã rời bỏ được, đã tìm ra được và đã ý thức rõ ràng, thì chúng ta phải tự đi, tự làm, tự hành, tự giải, tự tiến, tự đạt. Cho nên ngày hôm nay chúng ta đã tìm ra được một ánh sáng để tự đi và ánh sáng sẵn có trong ta để hòa tam với mọi ánh sáng của càn khôn vũ trụ đang chiếu diệu, ban thức cho chúng ta và chúng ta chỉ có hòa để đến mà thôi. .Nhiệm vụ người tu học Vô Vi là hòa! Nếu muốn hòa thì phải làm thế nào? Chúng ta cũng phải bước xới một hồi để khừ trừ lưu thanh, đem cái phần trước trong nội thức của chúng ta giải bỏ ra ngoài, đem những sự tranh chấp vô lý của chúng ta, để cảm thức nó, hóa giải cho nó đi tới sự hòa tan tha thứ rõ rệt.

Sự tranh chấp là sự tăm tối, không thấy, và đang bị kẹt mới kêu bằng tăm tối, và la lô, làm những chuyện bất chánh. Ngày hôm nay chúng ta không làm điều đó, chúng ta thấy rõ rồi, giây phút động loạn ngay trong gia cang, ngay trong tâm thức của tôi, mà nếu tôi biết tha thứ thì tất cả cái gì cũng đều cởi mở, không có gì đáng nuôi hận trong tâm hồn. Chúng ta thấy mỗi mỗi đều có sự an bài rõ rệt, miếng ăn giấc ngủ, mỗi người thọ hưởng được bao nhiêu đều có chừng, phải làm việc, phải thực hiện. Chúng ta không thể nói rằng, tôi không muốn làm nữa, tôi chán đời! Không! đời là một cửa báu của người tu, nhờ đời mà điều luyện cho chúng ta mới biết đường tu. Cho nên ngày hôm nay chúng ta thấy rằng đời là một cửa báu của người tu. Cái trường đời đã kích động và đánh thức chúng ta không ít, để chúng ta có cơ hội thức tâm và tự chủ. Chúng ta lúc thơ ấu cho đến lớn chúng ta có gì? Chẳng có gì! Nhưng mà tại sao đến lúc trưởng thành lại đòi lập gia đình, đòi tạo thành gia thất, để chi? Để rõ cái nguyên lý ổn định hơn. Có gia cang, có trách nhiệm, có gánh vác!

Có gánh vác mới có nhân có hòa, có nhân có hòa mới cảm thấy sự ổn định phán xét của chính ta, và càng thấy rõ sự sai lầm của chính mình, lại càng thấy rõ sự trì trệ của chính mình. Cho nên cố gắng tu sửa để giải tỏa những sự phiền muộn sai quấy sai lầm mà chúng ta đã đặt ra và tạo ra cho gia cang và cho tâm thức bất ổn. Những cặp vợ chồng mới mẻ luôn luôn tha thứ thương yêu, nhưng mà sau rồi không còn sự tha thứ và thương yêu, có sự gây hấn lẫn nhau, rồi tìm cách xa cách lẫn nhau. Vì gì? Vì cá tánh, vì tự ái! Đó có phải sự sai lầm không? Tại sao trong lúc đầu chúng ta lại xóa bỏ, tha thứ và thương yêu, bây giờ chúng ta lại trách móc lẫn nhau, có phải sự sai lầm của chính ta không? Tại sao chúng ta không nhớ lúc ban đầu mà chúng ta lại mở xẻ lúc sau rồi đâm ra sự gây hấn, tạo sự gây hấn cho gia cang. Thậm chí làm tới nội tâm ta bất ổn, hỏi chứ chúng ta khôn hay là ngu. Một lời nói bất chánh, một sự tranh chấp, một sự tự ái vun bồi trong tâm chúng ta, làm cho tâm hồn chúng ta bất ổn. Hỏi chúng ta khôn hay là ngu? Chúng ta hay hay là dở?

Cho nên ngày hôm nay chúng ta, huynh đệ tỷ muội đã thấy rõ rằng niềm tin khả năng sẵn có của chính ,mọi hành giả có quyền xử dụng cái quyền tối hậu của chính mọi cá nhân là tha thứ và thương yêu. Cho nên chúng ta phải xử dụng ngay tức khắc, bất cứ giờ phút nào cũng nghĩ đến sự tha thứ trước khi nói chuyện, thì việc làm chúng ta dễ làm hơn, dễ tiến hơn, dễ hòa hơn, dễ thức hơn. Cho nên cộng đồng nhơn sanh biết được hành động của chính mọi cá nhân và chấp nhận sửa chữa. Thì cộng đồng nhân loại sẽ trở nên một vườn hạnh tốt đẹp của Thượng Đế!

Hòa vui với cả càn khôn vũ trụ và tiến trong trật tự thanh thoát và cởi mở. Vui trong niềm tin sẵn có, ta đi, ta hành, ta giải và không có cái tính chất ý lại nữa. Thì giờ sống tại thế gian đều hữu hạn, không có dư thừa

cho chúng ta trì trệ. Ngày hôm nay các bạn, có các bạn đã lớn tuổi rồi, thấy rõ, nó đâu có chờ ta nữa mà ta còn kéo dài thì giờ vô ích. Xác ta đang nự đây càng ngày càng suy yếu rồi, tâm hồn của chúng ta càng ngày càng nặng trọc, nếu chúng ta không biết con đường tu sửa. Ngày hôm nay ta biết con đường tu sửa ta thấy rằng, sự tha thứ thương yêu là quan trọng. Chúng ta phải thực hiện ngay, để đạt tới cái nguyên ý từ bi, mà đạt được từ bi rồi thì thấy rõ chúng ta đạt được sức mạnh của cả càn khôn vũ trụ. Thì chúng ta tha hồ tiến hóa và không ngừng nghỉ. Chúng ta có thể thực hiện theo nguyên ý của thiên cơ. Chúng ta thấy rõ cha Trời đã và đang sống, bàn tay của người đang hỗ trợ chúng ta, đưa chúng ta đi, từ vực thẳm lên cho đến đỉnh cao.

Trước kia các bạn chưa biết tu, soi hồn pháp luân thiên định thì các bạn ở trong vực thẳm mà thôi. Mà ngày hôm nay biết soi hồn pháp luân thiên định thì tự khai mở bên trong. Mình thấy rằng tôi đã dời được tất cả những sự thanh cao lên đỉnh bộ đầu. Thì ở đỉnh bộ đầu sẽ bắt đầu hòa tan với cả càn khôn vũ trụ. Rồi tôi sẽ đi đâu? Tam giới của thiên không! Đã thấy rõ con đường đi của chúng ta trong giò thiên, thấy rõ đường đi của chúng ta từ bước một tại cái xác trần gian này, kích động và phản động, mưu tìm một điểm thanh tịnh và sáng suốt mà thôi. Thì chúng ta mới thấy rằng mỗi hành động của hoa quả vạn vật cây cối ở thế gian này cũng là như chúng ta, trong sự kích động và phản động mưu tìm sự thanh tịnh và sáng suốt mà thôi. Khoe màu với chúng sanh, kể cả rừng rú, núi non, biển cả, đều nằm trong nguyên ý khai triển tâm linh của chính mọi cơ giới khác nhau. Những cơ giới đó của ai đã tạo? Do sự cấu trúc của siêu nhiên mà có. Cho nên nó phải tiến theo nguyên ý của Đấng Cha Trời. Nguyên ý không ngừng nghỉ!

Cho nên các bạn đã thấy rằng, bông hoa khoe màu nhưng mà đã trả lời cho chúng ta thấy rằng: sanh trụ hoại diệt! Sanh ra có cái hoa, có màu sắc, có khoe màu ở đó, nhưng mà rồi rồi cũng phải hư hoại và diệt. Diệt cái gì? Diệt về vật chất, nhưng mà thức hồi sinh vẫn còn trường tồn và nguyên ý của điển hình vẫn sống động trong cơ tiến hóa, nhiệm vụ của chính nó không ngừng nghỉ. Cho nên các loại bông hoa tại thế gian, các bạn đã thấy rằng, bông nào màu nào sắc nấy, nó có mất chức vụ của nó không? Bông hường là bông hường, bông cúc là bông cúc, hoa sen là hoa sen, vẫn giữ lấy nguyên căn sẵn có của chính nó mà để tiến hóa từ đời này tới đời kia, từ kiếp này tới kiếp nọ, vẫn bảo tồn thể chất của chính nó và thực hiện chiều cao sẵn có, không có mất!

Thức hồi sinh vẫn vô cùng! Các bạn trồng được một cây sen, rồi nó sanh ngó, rồi sanh bông, rồi sanh những gì hữu ích cho chúng sanh, cống hiến cho chúng sanh sự tốt đẹp cao cả. Nó dời vào trong tâm thức của những người mến yêu. Rồi từ đó nó sẽ đi nữa, đi mãi mãi, đi mãi mãi nhưng mà còn mãi mãi! Cho nên thế gian có là thiên đàng có! Chớ không phải nói thế gian có thiên đàng không có! Đều có hết! Nhưng mà giới nhẹ thì giữ nguyên ý. Mà giới nặng thì ở trong sanh trụ hoại diệt! Cho nên căn nào quả nấy, không sai chạy được! Không sai chạy được một ly. Cho nên các bạn hiểu được nguyên ý này chỉ an tâm lo tu, tôi là loại này chỉ lo tu loại này, rồi loại này cũng đến đích, vạn giáo quy nguyên, vạn linh đồng thức! Chớ không phải lấy cái này pha vô cái kia được đâu bạn! Cho nên đạo nào phải giữ đạo nấy! Nguyên căn nào phát triển nguyên căn đó, rồi cũng qui hội trở lại hư không đại định ở bên trên!

Đó là cái căn cội vô cùng! Cái thức đó vẫn tồn giữ chứ không có khai mở nhưng mà nó ở nơi thanh thoát nhẹ nhàng thay vì tranh chấp vô lý và tạo cảnh không cần thiết thay vì cần thiết. Cho nên khi chúng ta hiểu được cái nguyên ý này thì đạo nào cũng một mà thôi. Chỉ giữ có cái tâm, cho nên Vô Vi luôn luôn thờ cái tâm, thực hiện cho cái tâm càng ngày càng thanh nhẹ, và tâm chúng ta là bàn thờ, tâm chúng ta là chùa chiền, tâm chúng ta là nhà thờ, tâm chúng ta là chân lý. Phải hiểu điều này! Giữ trung tâm bộ đầu hòa hợp với cả càn khôn vũ trụ là nắm trọn tất cả niềm tin hướng thượng, tự tu tự tiến, không bị sai chạy và lường gạt lấy mình nữa! (còn tiếp)

**THÔNG BÁO CỦA HỘI VÔ VI NAM CALIFORNIA
KHÓA SỐNG CHUNG “CHUNG VUI XÂY DỰNG 2018”**

Những Điểm Cần Lưu Ý Cho Các Bạn Đạo Tham Dự:

- 1) Yêu cầu tất cả các bạn đạo đã ghi danh gửi copy của passport hoặc thẻ xanh cho ban ghi danh để làm thủ tục lấy vé tàu, vì cần so sánh tên trên passport và thẻ xanh phải giống tên trên vé tàu mới có thể lên tàu.
- 2) Tất cả passport hoặc thẻ xanh phải còn hiệu lực trên 6 tháng, nếu không có US passport, hoặc thẻ xanh, có thể dùng passport của quốc gia mình, nhưng phải được chính phủ Mỹ công nhận có giá trị tại Mỹ 6 tháng.
- 3) Quý bạn đạo cần tập trung tại Trụ Sở **trước 9 giờ sáng** ngày Thứ Sáu, 20/4. Xe bus sẽ khởi hành đúng 9 giờ sáng và sẽ không chờ để đưa quý bạn đạo ra bến tàu. Quý bạn đạo đến trễ sẽ phải ra bến tàu tự túc.
- 4) Xin quý bạn đạo ăn mặc lịch sự, không nhất thiết phải mặc lễ phục trắng để làm lễ khai mạc và chụp hình lưu niệm.

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

Kính xin Quý Bạn đạo cầu nguyện cho Thân Mẫu của Bạn đạo Nguyễn Thị Thủy là:
Bà Trần Thị Diễm, thọ 81 tuổi, qua đời lúc 6 giờ 53 phút, ngày 24.01 Năm Mậu Tuất, tại Ba Đình Hà Nội
được siêu thăng tịnh độ.
Thành thật cảm ơn Quý Bạn đạo!